

До основних функцій моделі інформаційного забезпечення підприємств залізничного транспорту належать такі функції:

- структуризація об'єкта управління, що полягає у розбиванні складного об'єкта на складові частини;

- формування процесів, що полягають у структуризації об'єкта та відображає певні системні принципи: вхід перетворюється у вихід, управління обмежує або формує умови виконання змін, механізми показують, як виконуються функції;

- структуризація функції, де функції відображають, що повинно виконуватися і яким чином.

Отже, на даний час інформаційні технології відіграють значну роль у забезпечення ефективного розвитку підприємств залізничного транспорту шляхом їхньої здатності забезпечити адекватність управлінських дій вимогам цифрової трансформації світової економічної системи.

КОЛІСНИКОВ А. В., старший викладач

Український державний університет залізничного транспорту

КРУТЬКО І. М., старший викладач

Український державний університет залізничного транспорту

м.Харків, Україна

ПРАВОВІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ

В результаті бурхливого розвитку інформаційно-комунікаційних технологій та їх широкого впровадження у всі сфери людської діяльності інформація стає ключовим об'єктом у житті людини. Будь-яка діяльність, в яку включена людина (виробництво товарів та послуг, їх розподіл, збут, створення і використання новітніх технологій), потребує використання інформації та інформаційно-комунікативних технологій. Українська держава поступово набирає ознак інформаційного (постіндустріального) суспільства, хоча для пересічних громадян нашої держави проблеми формування інформаційного суспільства є доволі далекими й не надто актуальними порівняно з проблемами зайнятості, соціального захисту, охорони здоров'я тощо.

Водночас, важливість правовідносин у всіх сферах життєдіяльності інформаційного суспільства, «вимагає уточнення, вдосконалення, а, нерідко, і встановлення нових “правил гри” у стосунках між різними суб'єктами» [1, с.142]. Кожна країна світу має власні документи та програми, що регулюють

правові засади розвитку інформаційного суспільства. Зокрема, «за останні два десятиліття в Україні було прийнято близько двох десятків законодавчих та програмних документів, які безпосередньо пов'язані з діяльністю в інформаційному суспільстві» [там само, с.142-143].

Так, було прийнято низку законів, програм, постанов та наказів Президента, Кабінету Міністрів України, урядових організацій і відомств щодо створення сприятливих умов для функціонування інформаційного суспільства й нормативно-правового забезпечення діяльності, пов'язаної з інформацією. Правовими засадами розвитку інформаційного суспільства в Україні є наступні Закони України: Про інформацію (1992), Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах (1994), Про Національну програму інформатизації (1998), Про Концепцію Національної програми інформатизації (1998), Про платіжні системи та переказ коштів в Україні (2001), Про електронний цифровий підпис (2001), Про електронні документи та електронний документообіг (2001), Про телекомунікації (2003), Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки (2007), Про захист персональних даних (2010), Про доступ до публічної інформації (2015), а також Національна програма інформатизації.

Так, Закон України «Про інформацію» регулює відносини щодо створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорону та захист інформації. Закон України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007 – 2015 роки» одним із головних пріоритетів державної політики України прагнення побудувати інформаційне суспільство, спрямоване на розвиток та інтереси людей. Закони України «Про доступ до публічної інформації» та «Про адміністративні послуги» створюють можливості для доступу кожного громадянина до інформації та знань шляхом їх оприлюднення на офіційних веб-сайтах в Інтернеті, на Єдиному державному веб-порталі відкритих даних та через Єдиний державний портал адміністративних послуг. Правові засади їх обігу та використання встановлено Законом України «Про електронні документи та електронний документообіг».

Національна програма інформатизації передбачає створення умов для забезпечення інформаційної безпеки держави, а також забезпечення громадян і суспільства своєчасною, достовірною та повною інформацією шляхом широкого використання інформаційних технологій, забезпечення. Серед її основних завдань формування правових, організаційних, науково-технічних, економічних, фінансових, методичних та гуманітарних передумов розвитку інформатизації; 2) застосування та розвиток сучасних інформаційних технологій у відповідних сферах суспільного життя України; 3) формування системи національних інформаційних ресурсів; 4) створення загальнодержавної

мережі інформаційного забезпечення науки, освіти, культури, охорони здоров'я тощо; 5) створення загальнодержавних систем інформаційно-аналітичної підтримки діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування; 6) підвищення ефективності вітчизняного виробництва на основі широкого використання інформаційних технологій; 7) формування та підтримка ринку інформаційних продуктів і послуг; 8) інтеграція України у світовий інформаційний простір.

Таким чином, Україна, як і більшість країн світу, перебуває наразі на шляху до інформаційного суспільства. На рівні державного управління усвідомлюється необхідність системних змін, а також вирішуються проблеми, пов'язані з інформатизацією та інформаційною безпекою нашого суспільства. Водночас, що в умовах світової глобалізації та інформаційної відкритості, рівень інформатизації країни суттєво визначає її економічний, політичний то соціальний рівень розвитку. При стабільних соціально-політичних умовах та глибоких економічних перетвореннях Україна може набути основні риси і ознаки інформаційного суспільства у першій половині XXI століття.

Список використаних джерел

1. Терещенко С. Нормативно-правові аспекти становлення та розвитку інформаційного суспільства в Україні. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Mir_2015_11_32.pdf

КОМАРЕНКО О.А., аспірантка

Харьковский национальный университет им. В. Н. Каразина

г. Харьков, Украина

ФОРМИРОВАНИЕ ИНСТИТУЦИОНАЛЬНОЙ СРЕДЫ ОБЕСПЕЧЕНИЯ ИНКЛЮЗИВНОГО РАЗВИТИЯ КАК НЕОТЪЕМЛЕМОЕ УСЛОВИЕ ПОВЫШЕНИЯ НАЦИОНАЛЬНОГО КАЧЕСТВА ЖИЗНИ В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛИЗАЦИИ.

Широко распространенная сегодня концепция инклюзивного роста и развития логично вытекает из теории человеческого развития.

По определению, инклюзивный рост – это экономическое развитие, в рамках которого возникают возможности для всех слоев населения, справедливо распределять материальные и нематериальные блага в обществе для повышения его благосостояния.